

Съдържание

Академична лекция

- 2 Диалогът като конститутивен принцип на социалния живот**
Георги Фотев – Почетен професор на НБУ

Изкуство

- 6 УниАрт**
Веселина Василева
- 8 Четения сред образи и пластика**
Васил Марков
- 9 Изящните изкуства в дизайна за кино**
Станимир Божилов

Студентски съвет на НБУ

- 10 На зелено**
Деница Димитрова

Анкенти проучвания

- 11 Вашето мнение е важно за нас**
Симеон Тачев
- 18 Майсторски клас на Райна Кабаиванска 2012**
Веселина Василева
- 20 Стихове от Екатерина Григорова**

Ne varietatem timeamus



ДИАЛОГЪТ КАТО КОНСТИТУТИВЕН ПРИНЦИП НА СОЦИАЛНИЯ ЖИВОТ

проф. Георги Фотев

Текстът, който ви предлагаме е част от академичната лекция, която проф. Фотев произнесе на 19 април при удостояването му със званието “Почетен професор на НБУ”. Проф. Фотев е изтъкнат български социолог с международна известност. Автор е на голям брой научни трудове. Има публикации в над 15 страни. Чел е лекции в редица чуждестранни университети. Член е на Европейската академия на науките и изкуствата и на други престижни академични организации. Бил е министър на науката и висшето образование (1991). Последните му книги са “Дългата нощ на комунизма в България” (2008) и “Българската меланхолия” (2010).

Уважаеми присъстващи,

Принципът определя, но не се определя от нещо друго. Принципът се самоопределя. Принципите или, което е същото, началата на рационално-дискурсивното познание и понятийно мислене не подлежат на дефиниции, а на проясняване. Принципът се прояснява като хоризонт, а хоризонтът е обсега на виждане от дадена гледна точка. Видимостта (хоризонта) има предел. В такъв смисъл принципът задава крайна цел. Яснотата на принципа е яснота на крайната цел. Той не е предхождан от нищо, защото едно начало е начало и не произтича от нищо друго. Естествено, принципът не е във вакуум. Той е в дадени условия, но условията не се отъждествяват с това, на което са условия.

Когато се казва, че диалогът е конститутивен принцип на социалния живот, това означава начало на социалния живот на хората. Не може да има социален живот преди и без диалог. Където няма никакво място за диалог има стрелба, третиране на другите като вещи, настъпила е смъртта на човешкия живот. Социалният живот се конституира в диалог. Под конституиране се има предвид създаване, учредяване, уреждане, решаване на човешко дело. Такива значения има думата с латински произход. Социологическото понятие конституиране включва освен всичко друго и юридическото значение като момент на тотален социален феномен. Конституирането е социално действие. Всяко социално действие е човешко действие, но не всяко извършено от човешко същество действие е социално.

Човешкият живот е възможен само и единствено в социална форма. Едва ли може да се посочи съперничаща по вяръност и прелест формулировка за човека от тази на Аристотел. Вън от обществото, човек е мислим като животно или бог. Човешки живот и социален живот са два супер-кода с един и същ смисъл. Тръгва се от противопоставянето на човешки индивид и общество, – две абстракции, които най-често за съжаление се реифицират – изглеждат несъиз-

мерими, но се вижда в крайна сметка, че имаме работа с една и съща реалност. Ако се държи на разграничение може да се каже, че една и съща реалност има две лица. Затруднението напомня за трите лица на християнския Бог. “Другият” прави възможен човешкия Аз. Жизнената необходимост на другия е началото на съвместния живот. Съвместен е животът на тези, които не могат един без друг, а това са единствено човешките същества, чиято връзка е на първо място връзка по смисъл и следователно изначално над-природна. Това е социалното отношение като “върховното събитие в битието”. За всеки човек е достъпен простия смисъл на това върховно събитие, щом той открива своята крайност: открива му я смъртта, която е неизбежна. “Самото социално отношение не е някакво си отношение – едно сред другите отношения, които могат да се създават в битието, а е върховното събитие в битието” (Левинас). Върховното събитие в битието е откриване на битието, откриване в социалното отношение. Много са всеобщите признаци на живеенето изобщо. От много ум забравят обаче за живеенето. Такава забравя прездизвиква гнева на Ницше. Но човешкото живеене се отличава радикално от всички познати ни форми на живот. Тази радикална отлика е в социалното отнасяне към света. Социалното отнасяне към света включва смислово конституиране на света. Отвъд тази форма на отнасяне няма свят в собствения смисъл на думата. Всички познати ни форми на живот освен човешката са живеене в не-свят. Когато се казва “света на природата” изразът е по-скоро метафоричен. Природните неща, явления, процеси не се отнасят едно към друго смислово; те естествено са свързани по всякакви начини, но не и смислово. Единствено човекът приписва смисъл и значение на това, което произтича в необозримата област на природата като “безсмислена без-крайност” (Макс Вебер).





Смисълът не е нещо. Той е като границата, която разделя и в същото време свързва. Той се приписва на нещо, но не е нещото като нещо. Той е “нещо” повече от нещото, на което се приписва. Аналогията с границата извиква това, което всъщност е всяка граница, извиква знака, значещия жест – символа. Социалното отношение като върховното събитие в битието е пораждането на смисъла, който носи другия в това реципрочно отношение. В лицето на другия се открива първичния смисъл. Това отношение Мартин Бубер нарича “Аз-Ти”, което разграничава от “Аз-То” и определя още като реципрочно. “Другият ме среща и ме поставя под въпрос, и ме задължава чрез същността си като безкрайност. Това “нещо”, което наричаме смисъл, възниква в битието заедно със словото, защото същността на словото е отношението с Другия (...). Посрещането на съществуващото, явяващо се в лицето, етичното събитие в социалността, вече отвътре командва разговора” (Левинас). Смисъл и език са неразделни. Езикът е невъзможното бягство от социалното отношение, от социалното отнасяне към света, невъзможно прекрочване отвъд социалните граници освен въображаемо, но въображаемото е въображаемо и в този смисъл прекрочването е самозаблуда.

Езикът (словото) е вплътения смисъл на социалното отношение като върховно събитие в битието. Социалното отношение, социалният живот и социалната реалност изобщо са немислими извън езика. Границите на езика са границите на света. Тази мисъл е позната. Но кои са границите на езика? Кой ги определя и как се определят? Трудността на тяхното определяне произтича от подвижността им. Сами по себе си границите са нищо незначещи. Това, което знаем вече е, че те разделят и свързват. Всяка граница прави това. Какво разделят и какво свързват границите на езика? От една страна (вътрешната) е видимият свят (сетивния и интелигиблениа), а отвъд границата е не-света, не-определеното, не-назованото, неизразимото, бездънното мълчание.

Подвижността на границите на езика се определя от същината на живота изобщо. Но това се отнася не за всяка форма на живот, а единствено за социалния живот. Най-близко до границата на езика е което ни е по-познато, а чрез познатото подхождаме да си изясним и разберем непознатото, проблема. Какво е проблем? Това е непосредствена среща на знание и незнание; знанието се натъква на незнание или което е същото на лишеност в самото себе си. На границата на езика се изправяме пред невъзможност да продължим с конституиране на света, тоест се изправяме пред въпроси, които ни изглеждат абсурдни, а абсурден е въпроса, отговора на който изглежда изобщо невъзможен. Това означава едно единствено нещо, означава, че въпроса е безсмислен. Никой по-добре от Бахтин не разяснил какво е смисъл. “Смисли аз наричам отговорите на въпроси. Това, което на никакъв въпрос не отговаря е за нас лишено от смисъл” (Бахтин). По повод на социалното отношение като върховно събитие в битието вече се изправихме пред смисъла, първичния смисъл, с който идва, с който се открива другия, който не е конституиран, тъкмо защото е първичен. Не е Аз-ът, който от своите дълбини конституира Ти (адекватното наименование на другия), а Ти ме поставя под въпрос и ми открива Аза пред собствената му граница. Границата е непоносима, ако в същото време не е свързване с Другия и другите. Тя е въпрос. “Смисълът е потенциално безкраен, но той може да се актуализира единствено в съприкосновение с друг(чужд) смисъл, макар с въпроса на вътрешната реч на разбирающия. ...Не може да има един(едничък) смисъл. Затова не може да има нито първи, нито последен смисъл, той е винаги между смисли, звено в смислова верига, която само в цялостта си може да е реална”. Бахтин твърди, че няма нито първи, нито последен смисъл. Но в предходното изложение ставаше дума за “първичен смисъл”, което изглежда е в противоречие с твърдението, че “не може да има нито първи, нито последен смисъл”. Първичен смисъл не означава смисъл от който се извеждат следващите. Смисълът се конституира в диалога, който е възможен в границите на социалния свят. Първичният смисъл е в условието на всеки смисъл, а това е диалога.

(Със съкращения)

Снимки – Уеб-студио на НБУ – б. ред.



УНИАРТ

Влизайки за първи път в Галерията на НБУ – първото нещо, за което се сеещам, е картината на Ел Греко – “Благородник с ръка на гърдите”, може би защото част от картините са именно от този период, може би защото едно от тълкуванията на тази картина разказва, че в ръцете на изображението благородник имало таен ключ – те били говорещи ръце...

На 19 май в Нов български университет отвори врати новата Галерия УниАрт. Това, което веднага ми се иска да кажа за нея, е, че всичко в това ново, високо, стъклено университетско пространство, виждащо се от всички корпуси и места на университета – е изненадващо – не само поради визията си, но и защото, тази галерия позволи да се покажат нещата, които по принцип преминават по-невидимо. Галерията – визуализира един нов вид дух – който не е притворен, експонатен, ограничен от стени, теми и времена, а напротив – изразен чрез онова, което НБУ развива и се стреми да развива, той бързо преоткри новото университетско пространство като място за постоянно случване. Почти всеки ден, в Галерията, сред ценните експозиции, се случват концерти, семинари, премиери на книги, срещи и разговори.

Галерия УниАрт представя три колекции, различни по характер, но интегрирани във внушителното архитектурно пространство, специално изградено за нея. В по-голямата си част експонатите от колекцията са дарени или предоставени за експониране на НБУ от Божидар Даневи неговото семейство. По-голямата част от картините са дело на холандски и фламандски автори от XVI до XVIII в. Скулптурната колекция включва творби на съвременни български скулптори, сред които Вежди Рашидов, Павел Койчев, Стефан Лютаков, Крум Дамянов и др. Маслени картини на Иван Кирков от късния му период и съвременна българска пластика допълват новото галерийно пространство. Отразявайки тези важни факти обаче, не може да не се каже и още нещо – че тази Галерия е направена с много желание и че тя дълбоко отразява живото мислене на своя основен дарител – д-р Божидар Данев, живото мислене и на Изпълнителния директор на НБУ – Георги Текев, който вложи в проекта много сили и любов, и живото мислене и висота на самия университет, като едно “надхвърляне” – както би казал проф. Богданов.

В Каталога на УниАрт е публикувано кратко изявление на Божидар Данев, в което той казва: “парите могат да се преброят, но изкуството не подлежи на броене. Така е и с дарителството. В проекцията на времето, изправени до изкуството, финансовите средства и политиката не са повече от разочарование. Голяма радост и тръпка е споделянето. Споделяне с приятели и с непознати, с познавачи и с лаици, с уморени от зрелостта и с жизненни хора. Тази колекция е колекция на споделяне на радостта.”

От начина, по който Божидар Данев описва колекцията, която дарява – прозира погледът на изтънчен изкуствовед, провидял, че изкуството не отделя признатите майстори от анонимните им ученици и последователи, защото именно това е, което придвижва във времето; че Библейската мъдрост не е по-различна от нравствените ни норми на вътрешното ни равновесие; че линиите на рисунъка съдържат в себе си едно

голямо артикулиране, разказ, неоткрити дълбочини, прикрита символика, стъписващо благородство и аристократизъм. И всичко това се случва в нашия свят на пари и политика.

Прочитам краткия текст от Божидар Данев, в началото на Каталога на УниАрт, който освен всичко друго ме и уверява, че и това, което разлиствам, не е просто пореден художествен каталог – а осмислен, дълбоко разкриващ прочит на една сбирка, която има своите вътрешни връзки и своите вътрешни връзки с нас, с онези, които ще пристъпят към нея. Онова, което веднага свързва с мистиката на новата Галерия е именно този тих, но силен от желанието начин, по който нещо може да бъде споделено – и не само – да бъде споделено наистина със сърце, като дар, който дарява и дарения, и даряващия го – с нещо, изпитващо се като “сладка тревога, дълбока тръпка и вътрешна радост”.

Казаното от Божидар Данев, което прочитам, обяснява много неща за мен – обяснява защо, когато стана силното земетресение, непосредствено след откриването на Галерията, на 22 май – още първите реакции на хората от НБУ – във Фейсбук – бяха свързани с Галерията и с мисълта за нея – “как е тя”, “дано всичко да е наред”, “дано ангелите, които живеят в библиотеките и галериите да я пазят”, обяснява – също така, защо вместо да остане предимно заключена, обградена със силни алармени системи, пресичащи се лазерни лъчи, достъпна за посетителите в кратки часови интервали – галерията моментално се превърна в част от университета, в място за събития, в място, от което се гледа към различни страни, и място, което сякаш призовава.

До Галерията на НБУ се стига трудно (съвместна идея на Георги Текев и Зарко Узунов) – през дълга и стръмна рампа, вместо с асансьор, или поне по стълби, тя има няколко входа, няколко изложения навън, подът на второто ниво е стъклен – все едно се ходи по небе. За да се стигне до нея – ни предстои изкачване и надделяване на страховете от високото, но ми се иска да добавя и друго – чака ни мойсеевско бродене, чеховско изцеждане на роба – капка по капка. Не просто вглеждане в картини, а овладяване на света около нас, създаване на характер, провиждане в желанията ни – и едно СПОДЕЛЯНЕ, което в нещата, които чета от Божидар Данев – е като нова дума.

За Галерията предстои да се пише много. Тепърва гигантите, които надничат от терасите й ще се превръщат в глашатаи, които ще призовават и привличат към онова надхвърляне, което ни очаква вътре.

Може дълго да се остава в тази Галерия. Образите позволяват да се влиза в тях – офицер, юрист, дама с воалетка, някои от тях са млади, други са на 53, трети – са познавали Христос. Една от дамите има червен карамфил – внушение за любов. Някой галерист е залепил ръкописна бележка на гърба на една от картините. Има следи от восък по жанровите сцени.

Опитвам се да позная коя от двете жени срещу мен е Мария-Магдалена, и коя е Марта. Едната от тях ще готви, на земята има зелка, носи кошница със зеленчуци, а другата е седнала, държи книга, и слуша Христос, Който говори.

Христос има тънък, ненатрапчив, златен ореол.

Веселина Василева



ЧЕТЕНИЯ СРЕД ОБРАЗИ И ПЛАСТИКА



По инициатива на департамент “Изкуствознание и история на културата” стана факт първото събитие с академичен характер в новата галерия на НБУ.

На 30 май в галерия УниАрт се проведеха “Докторантски четения 2012“. Ежегодният форум, воден от проф. Ирина Генова и доц. Оксана Минаева, намери своя подходяща среда в откритото наскоро университетско пространство. Сред картини от епохата на Барока и Класицизма и значима колекция съвременна българска пластика дисертантите имаха възможност да изложат резултатите от своята работа през изминалата година. Идеята на форума е да се даде на младите изследователи адекватно поле за изява, така че те да обобщят своите тези, да дискутират подходи и да получат оценка от научните си ръководители. Практика е четенията да продължават в публикация, обхващаща изнесените доклади, и до момента са издадени 4 такива сборника.

Тази година форумът направи впечатление с големия брой от участници. Бяха поканени докторанти от програмите “Изкуствознание и визуални изследвания” и “Визуално-пластични изкуства” в НБУ, а също и от програма “Изкуствознание” в Института за изследване на изкуствата при БАН. Представените доклади фокусираха върху разнообразна проблематика, отнасяща се до историята на изкуството и ви-

зуалната култура по-общо: египетска скулптура (Моника Попова), църковна стенопис (Мария Колушева, Бистра Златарева), графити и плакат (Калина Христова), концептуализъм и реклама (Даниела Радева), компютърна анимация (Севина Иванова), цветът при детската дреха (Росица Ангелова), експониране на скулптури в екстериор (Йово Панчев).

Форумът бе открит от доц. Георги Геров, ръководител на департамент “Изкуствознание и история на културата”, а водещите проф. Ирина Генова и доц. Оксана Минаева поставиха въпроси и направиха коментари. Проф. Ирина Генова е преподавател по история на изкуството и автор на каталога към колекцията европейска живопис в галерия УниАрт.

С “Докторантски четения 2012“ се поставя началото на цикъл от академични събития в новата галерия на НБУ.

Васил Марков

Координатор на галерия УниАрт



ИЗЯЩНИТЕ ИЗКУСТВА В ДИЗАЙНА ЗА КИНО



Андрея Фаини

Уникална възможност да се проследи работата на художника в киното беше организиран от департамент “Изящни изкуства” и подкрепен от Бакалавърски факултет семинар с гост-лектор именития италиански киносценограф Андреа Фаини. Освен носител на множество международни отличия и награди, сред които “Давид на Донатело”, номинации за “Оскар” и “Еми”, активно работещ в областта на киносценографията, рекламата и шоубизнеса, той е преподавател в миланската Нова академия за изящни изкуства. Показателно за динамиката в работата му е, че непосредствено преди пристигането си в България, той прави реклама с участието на Антонио Бандерас, заснета в Италия, Унгария и Чили. Сред големите реализирани проекти, на които Андреа Фаини проектира декорите е грандиозното шоу, посветено на 20-годишнината от независимостта на Туркменистан. През лятото на 2011 г. по време на подготовката на спектакъла в Италия той се среща с преподавателя по стенопис в НБУ Станимир Божилов и обсъждат идеята да се направи уъркшоп в България със студенти, изучаващи изкуства.

Семинарът “Изящните изкуства в дизайна за кино” се проведе от 23-ти до 26-ти април в рамките на три дни в НБУ с мултимедийно

представяне на етапите, свързани с правенето на реклами, филми и спектакли и един ден посещение на снимачна площадка в Киноцентъра, където студентите се запознаха с професионалисти от филмопроизводството и попаднаха на снимачна площадка по време на снимките на руска кинопродукция.

Многостранните образователни, творчески и практически измерения на семинара бяха изключително полезни за студентите-участници от различни програми, интересувани се от възможностите за професионална реализация на художника в киноиндустрията.

Андреа Фаини беше впечатлен от информираността и любознателността на студентите в НБУ и сподели идеите си за бъдещ уъркшоп, в който участниците, разделени на групи, представящи отделните звена в една кинопродукция (сценаристи, режисьори, актьори, сценографи, конструктори, художник-изпълнители, реквизит, специални ефекти, художници по костюми, фотографи, оператори, осветители и др.) ще реализират съвместно един малък филмов продукт.

Станимир Божилов

Ателие “Специални ефекти” в Киноцентъра



НА ЗЕЛЕНО

Деница Димитрова

На 23 април в двора на НБУ се проведе забавно събитие в чест на Деня на Земята. Месец април бе обявен от Студентския съвет на Нов български университет за официален “зелен месец”. Студентите от Студентски съвет бяха главните инициатори за организацията и провеждането на мероприятиято. Техни партньори бяха “Обща селскостопанска политика “Презареждане за младите” (<http://cap.gateway.bg/>), както и студенти от Технически университет, София.

Всички присъстващи се насладиха на пряноизцедената и приготвена на място еко лимонада, която даде освежаващ старт на инициативата. Имаше специално приготвена за целта викторина с награди, в която взеха участие много от студентите. Те споделиха своите знания, свързани с екологията и засадиха дръвче в двора на Нов български университет. На фона на приятна музика бе обсъдено накратко на-

стоящото и възможното бъдеще на планетата ни, алтернативите и предприемането за реални действия за опазване на природата, както и предстоящите тематични събития, свързани с общата идея. Повечето присъстващи бяха спазили дрескода на събитието – дрехи в зелен цвят, но по-важното бе, че никой не бе забравил доброто си настроение и усмивки у дома.

Всички инициатори и поддръжници на “зеления месец” успяха да обединят идеите си за съвместни проекти в целогодишен аспект. Освен студенти от НБУ и Технически университет, се очаква и дейно участие на техни съмишленици от други учебни заведения и младежки организации.

Председателят на Студентски съвет на НБУ София Стефанова пожела от сърце на всички участници да са все така “зелени”, усмихнати и уникални и изказа благодарността си към тях.



“ВАШЕТО МНЕНИЕ Е ВАЖНО ЗА НАС”

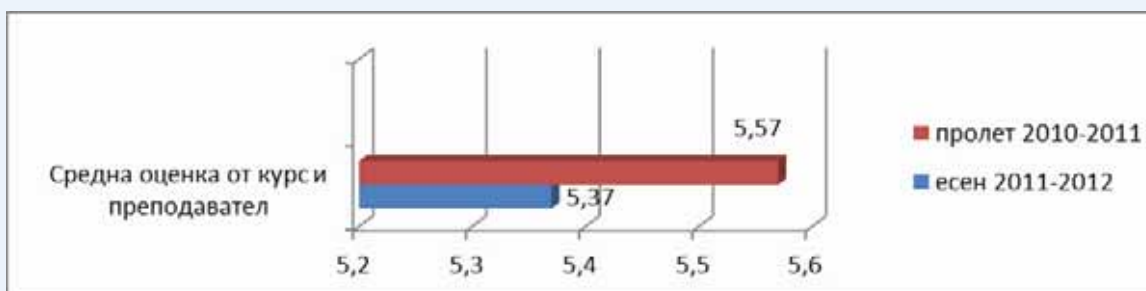
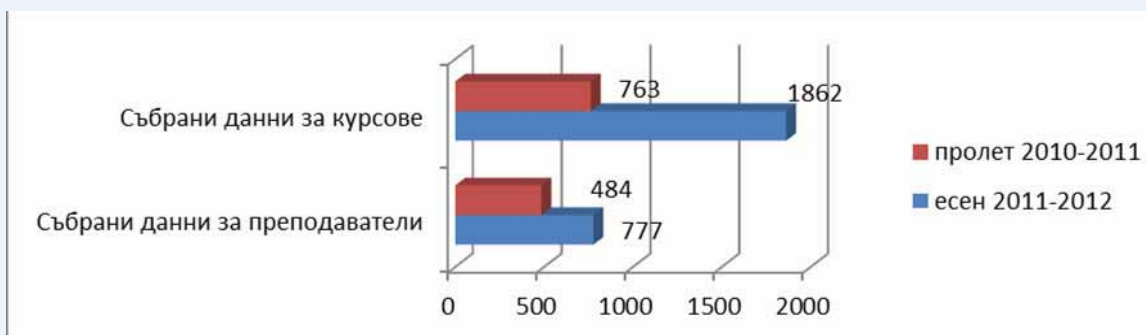
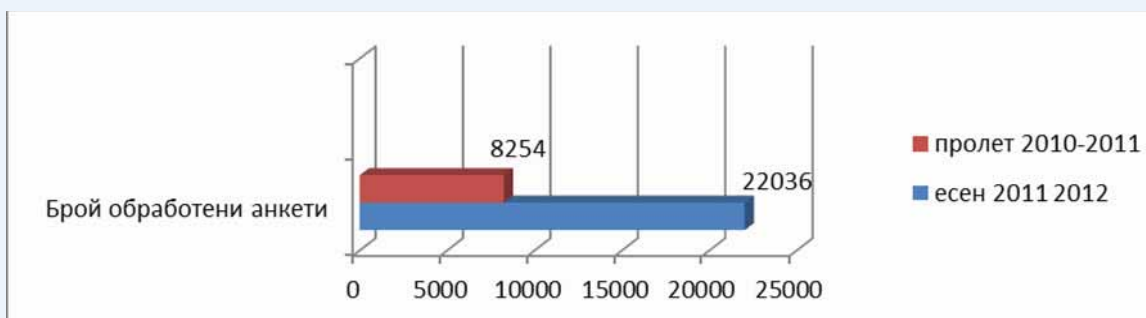
Симеон Тачев

НБУ е може би единственият университет в България, който системно проявява интерес към това как се възприемат предлаганите от него образователни услуги. Вече 15 години се провеждат допитвания до студентите, до кандидат-студентите и вече завършилите. Те целят да изведат на преден план мнението на студентите по важни за развитието на университета въпроси. Но сред много от отговорите на студентите прозира (понякога съвсем експлицитно изразено) мнението, че тези допитвания нямат особен смисъл. Или поне, че никой не си прави труда да разгледа резултатите от тях или да предприеме мерки по повдигнатите въпроси. Друго споделено мнение се отнася до това, че резултатите от анкетите не се публикуват, че самите студенти не виждат своето мнение отразено на фона на мнението на техните колеги. С настоящата публикация ще се опитаме да отговорим на тези въпроси и да представим в оптимален вариант резултатите от последните проучвания, осъществени от Центъра за качество и кариерно развитие на НБУ.

Накратко за Центъра за качество и кариерно развитие (ЦККР). Центърът е създаден в началото на 2012 година, но дейностите, които извършва, имат достатъчно дълга история, натрупан е многогодишен опит. Повечето от студентите познават ЦККР като организатор на Кариерния форум на университета или като мястото, където получават информация за стажантски програми, или където оставят своите формуляри за участие в Каталога на най-добрите студенти. Всичко това е така, но има и още много интересни дейности, които се извършват и които са от изключителна важност за развитието на НБУ. А една от най-важните е организирането на допитването до студентите на университета. ЦККР има задачата да проучва и обобщава мнението на младите хора, които свързват няколко от годините си с Нов български университет. С цел да “затворим цикъла” ние се допитваме първо до кандидат-студентите – питаме ги какви са очакванията им от НБУ. Така разбираме какво е важно за тях, кое те поставят на първо място като изискване не само към нашия университет, но и към всяко висше училище в България. По време на следването си нашите студенти участват в няколко редовни анкетни проучвания. Те се отнасят до въпроси за удовлетвореността им от курсовете и преподавателите (всеки семестър), до мнението за учебните програми (веднъж годишно). Има, разбира се, и други допитвания по важни за НБУ въпроси. През настоящата учебна година проучвахме мнението за удовлетвореността от електронното записване и мнението за промените в управлението на учебните програми. В момента тече допитването за мнението за административното обслужване в университета и наистина чакаме с интерес да разберем къде сме се справили и къде имаме какво да подобряваме. През януари попитахме нашите бивши възпитаници от последните пет випуска как са се реализирали след завършването си. Резултатите ни изненадаха приятно. Както се казваше в едни натрапчиви телефонни услуги – “Вашето мнение е важно за нас”!

Анкетно проучване на студентската удовлетвореност от курсовете и преподавателите

Вероятно студентите от по-горните курсове си спомнят как преди време учебните часове биваха прекъсвани от анкетъори, които носеха разпечатани анкетни бланки и призоваваха студентите да спрат за няколко минути заниманията си и да отделят време, за да изразят мнението си по един или друг въпрос. Е, това едва ли ще ви се случи отново. Повечето допитвания стават по електронен път. И причината те е само прекъсването на учебния процес. Целта не е студентите да имат възможност да изразят мнението си в удобно за тях време, без външна намеса и не на последно място по съвременен и адекватен начин. Резултатите говорят сами. Броят на събраните мнения е в пъти по-голям, събрани са данни за много повече курсове и преподаватели и не на последно място имаме много по-представителна извадка, за да сме сигурни каква е оценката за курсовете и преподавателите на НБУ.



Анкетно проучване за удовлетвореност от програмите на НБУ

През пролетния семестър на учебната 2011-2012 г. беше проведена ежегодната анкета за удовлетвореността на студентите от програмите, в които се обучават. В проучването участваха 2154 студенти. Събрани са данни за 100 програми – 57 бакалавърски и 43 магистърски.

Положителните страни, които студентите най-често изтъкват в отворените въпроси, са, че в програмите, от които са удовлетворени:

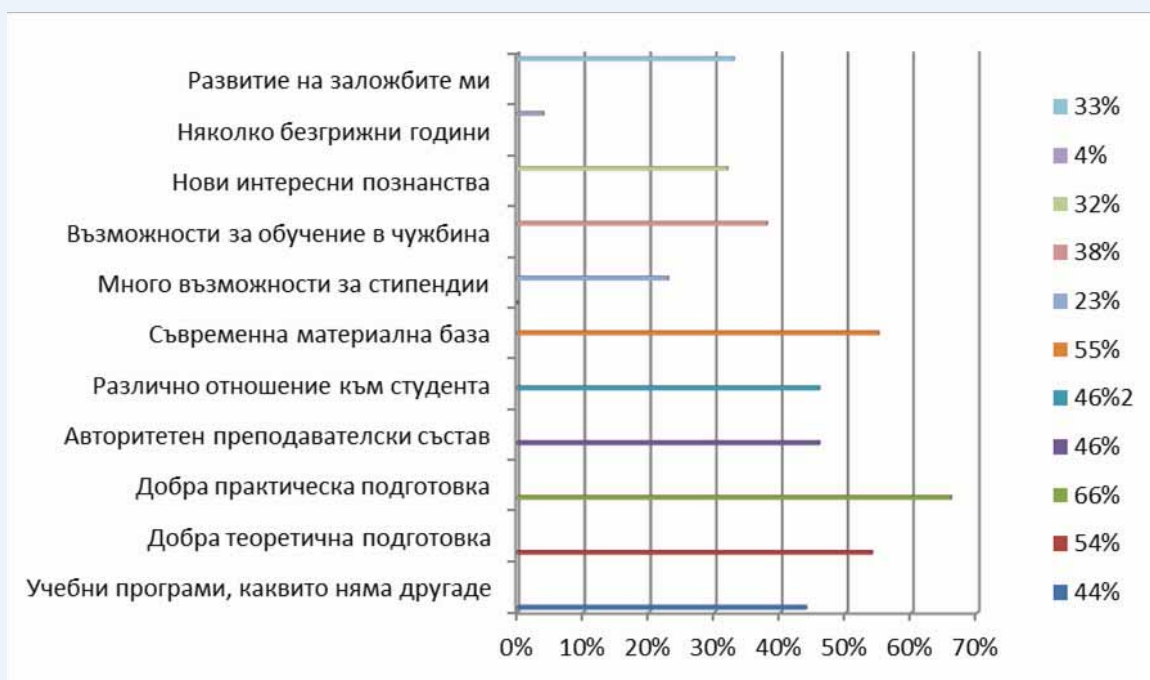
- преподаваният материал е актуален;
- методите на преподаване са модерни и в тях има достатъчно практически занимания;
- възможностите, които предоставя Moodle;
- коректното отношение на преподавателите към студентите;
- материалната база на НБУ.

Недостатъците, които студентите най-често изтъкват в отворените въпроси, са, че в някои програми има:

- недостатъчно практики и стажове в учебните програми;
- малко часове и упражнения по специализираните курсове за сметка на общообразователните курсове;
- преподаватели, които не качват лекциите си в Moodle;
- необходимост от учебници, които не могат да се намерят в библиотеката;
- несъобразяване на сложността на изпитните тестове от страна на някои преподаватели с времето, което се изисква за попълването му;
- датите за изпитите излизат много скоро преди самия изпит;
- преподаватели, които не нанасят оценките на време, с което забавят плановете на студентите при кандидатстване за стипендии;
- понякога ниски изисквания към студентите;

Анкетно проучване сред кандидат-студентите на НБУ

Проучванията след кандидат-студентите на НБУ имат почти 10 годишна традиция. В началото ни бяха интересни толкова много неща – какви училища са завършили, с какъв успех, от кой град идват и т.н. Толкова много неща искахме да разберем за младите хора на България. В последните проучвания вече се интересуваме повече от това, какво очакват те от нас и от висшето си образование като цяло. За да можем да го предоставим като образователна услуга и да го включим в образователния процес в НБУ. През тази година до момента са анкетирани над 1300 кандидат-студенти. Ето и техните отговори на въпроса “Какво очаквате от следването си в НБУ?:



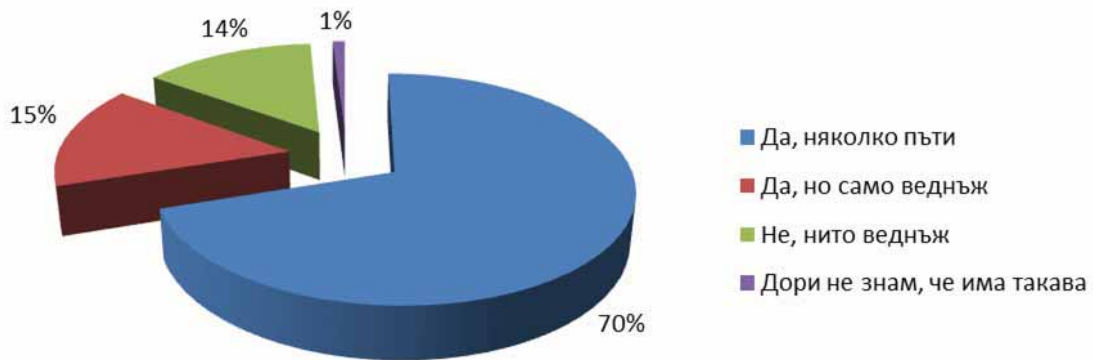
Очевидно е, че все повече младите хора в страната поставят на първо място професионалната си реализация след завършването на висшето образование. Университетът не е самоцел, а средство, само първа стъпка по пътя на желаната кариера. И по тази причина най-висок процент отговори събира “Добрата практическа подготовка”. Това е, което очакват от своето висше образование съвременните студенти. Всичко останало е само начин да бъде постигната основната цел. Добрите преподаватели, съвременната материална среда, стипендиите и международния обмен – всичко това е в услуга на добрата реализация след дипломирането.

Анкетно проучване за удовлетвореност от електронното записване

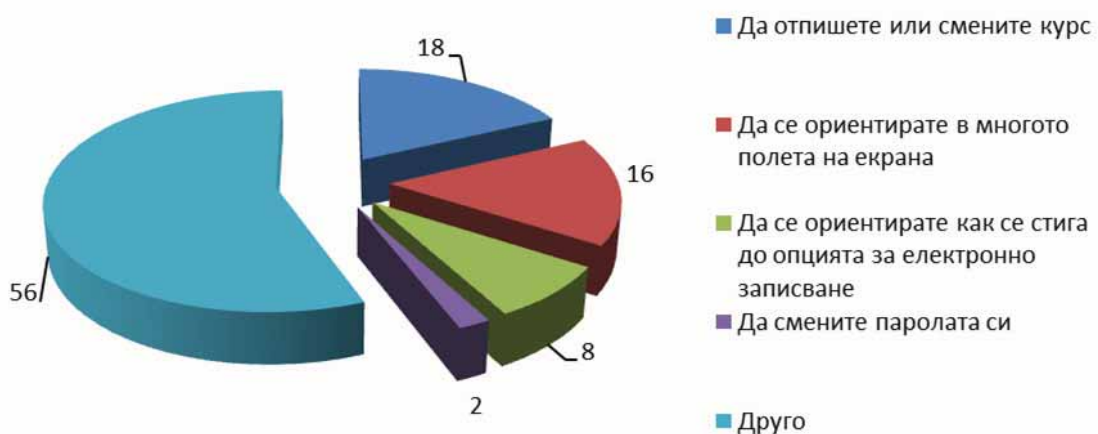
НБУ с право се гордее, че е сред първите в налагането на съвременните технологии във всички сфери от образователния процес. Както при усвояването на всичко ново, се минава през етапа на пробите и грешките, през етапа на напипване нуждите на нашите студенти и преподаватели и постоянно оптимизиране на постигнатото до момента. Възможността за записване на семестъра по електронен път е само една част от цялата система за обслужване на студентите, но много важна част. По тази причина, две години подред задаваме въпроси за това как студентите оценяват функционирането на тази система. А между двете допитвания въвеждаме много новости и оптимизираме функционалността. Дали сме се справили?

Общият брой на анкетирания студенти през 2012 година е 1448 души. За разлика от миналата година, когато броят на попълнителите анкетата беше 458. Категорично по-голямата извадка през настоящата година претендира за по-достоверни данни, доколкото миналогодишните резултати могат да се вземат предвид като отправна точка.

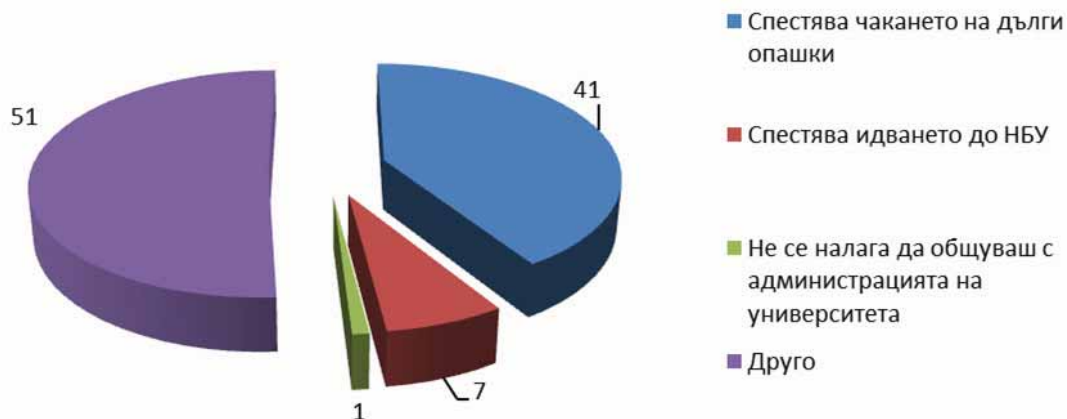
ИЗПОЛЗВАЛИ ЛИ СТЕ ДОСЕГА ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ЕЛЕКТРОННО ЗАПИСВАНЕ НА СЕМЕСТЪР?



АКО СТЕ СЕ ЗАПИСВАЛИ ЕЛЕКТРОННО, КАКВО ВИ ЗАТРУДНИ?



КОИ СПОРЕД ВАС СА НАЙ-ГОЛЕМИТЕ ПОЛЗИ ОТ ЕЛЕКТРОННОТО ЗАПИСВАНЕ?

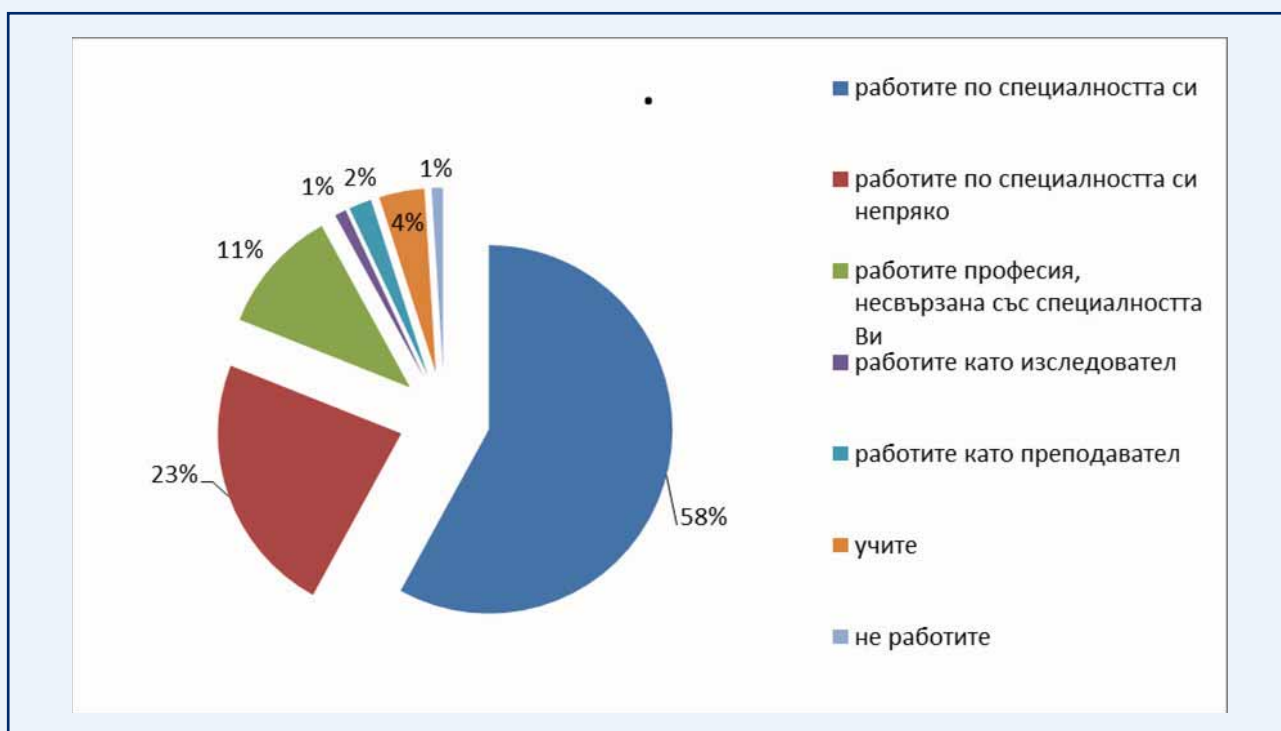


КОИ СПОРЕД ВАС СА НАЙ-ГОЛЕМИТЕ НЕДОСТАТЪЦИ НА ЕЛЕКТРОННОТО ЗАПИСВАНЕ?



Реализация на завършилите студенти

През януари 2012 г. беше проведено първото проучване за реализацията на възпитаниците на НБУ. Бяха анкетирани по електронната поща алумни на университета пет години назад от випуск 2007 до випуск 2011. Бяха им зададени въпроси относно това, доколко работата им е свързана с образованието, което са получили в НБУ. Като въпроси бяха използвани критериите на Националната агенция за оценяване и акредитация при акредитацията на НБУ. Представяме обобщените резултати от випуск 2007 до 2011 г.



Както е видно от графиката, преобладаваща част от възпитаниците на НБУ (около 80%) успяват да се реализират на пазара на труда в професия близка до образованието, което са получили в университета. И това е радващо, както за тях, така и за НБУ.

Очаквайте следващите ни публикации и още интересни резултати от Вашето мнение... То е важно за нас!

МАЙСТОРСКИ КЛАС НА РАЙНА КАБАИВАНСКА 2012

НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ

Софийска Опера

AMERICA FOR BULGARIA FOUNDATION
Фондация Америка за България

Райна Кабаиванска

Под патронажа на Министъра на образованието, младежта и науката и на Посланика на Република Италия в България
Sotto gli auspici del Ministro dell'Istruzione, la Gioventù e la Scienza e dell'Ambasciatore della Repubblica d'Italia in Bulgaria

МАЙСТОРСКИ КЛАС
1 - 20 септември 2012 г.,
Софийска опера и балет

Записване до: 27 август 2012 г.
Прослушване: 1 септември 2012 г.

ГАЛАКОНЦЕРТ: 20 септември 2012 г.

Най-добрите участници ще получат стипендия в една от категориите:
- обучение при Райна Кабаиванска в Италия
- обучение в майсторския клас в България

MASTER CLASS di Raina Kabaivanska
1 - 20 settembre 2012,
Teatro dell'opera e balletto di Sofia

Iscrizione fino al: 27 agosto 2012
Audizione: 1 settembre 2012

CONCERTO DI GALA: 20 settembre 2012

I migliori partecipanti riceveranno borse di studio in una delle seguenti categorie:
- studi di Raina Kabaivanska in Italia
- studi nei master class in Bulgaria

За информация: www.rainakabaivanska.net, НБУ, 1618 София, ул. Монтевидео 21, тел.: 81 10 125, 0887 770887, vassileva@nbu.bg, gstev@nbu.bg
Per informazioni: www.rainakabaivanska.net, НБУ, Sofia 1618, via Montevideo 21, telefono: +359 2 81 10 223, 0887 770887, vassileva@nbu.bg, gstev@nbu.bg

Нов български университет организира XII-ти международен майсторски клас на Райна Кабаиванска – от 1 до 20 септември 2012 г. Срокът за кандидатстване е до 27 август. Прослушването на кандидатите ще бъде на 1 септември, а на 20 септември най-добрите участници ще представят концерт с оркестъра на Софийската опера и балети и със специалното участие на Райна Кабаиванска. Събитието е под патронажа на Министъра на образованието, младежта и науката и Посланик на Република Италия в България. Основен спонсор на събитието е фондация “Америка за България”, осигуряваща стипендии за обучение на млади оперни изпълнители към фонд “Райна Кабаиванска” на НБУ.

След блестящото представяне на стипендиантите на Райна Кабаиванска в осем спектакъла на операта “Бохеми” в Софийската опера и балет през 2010 и 2011 г. и в Театрокомунале “Лучано Павароти” в Модена, Италия, през 2012 г., тази година те ще се представят операта “Вертер” на Жул Масне. Инициативата е партньорство между Нов български университет, Софийската опера и балет и Театър “Моне” в Брюксел, Белгия и е в рамките на проекта “Райна Кабаиванска представя свои студенти на световната оперна сцена”. Мениджър на проекта е Георги Текев, изпълнителен директор на НБУ и продуцент на майсторските класове на Райна Кабаиванска в България.

Премиерата на “Вертер” ще бъде на 7 декември 2012 г. в Софийска опера и балет, а в състава влизат Вероника Симеони, Елиза Берберо, Матео Ферара, Алдо Капуто, Даниел Стефанов, Диана Василева.

Студентите от школата на Райна Кабаиванска и нейни стипендианти, сеизявяват днес с признат успех в престижни оперни театри, фестивали и конкурси. Сред техните постижения са дебютите в Миланската Ла Скала, фестивала в Мачерата, Театро Ла Фениче във Венеция, Театро Реджо в Торино, Театро Комунале в Болоня, Театро Комунале в Модена, Театро Реджо в Парма, Театро Сан Карлов Неапол, Арена ди Верона, Софийската опера и балет, Щатсопер в Хамбург, Дойче Опер в Берлин, оперния театър в Чикаго, като и първите места на конкурсите “Лучано Павароти” и “Виоти” в Италия, и “Краллица Елизабет” в Белгия. Сред учениците на Кабаиванска със световна кариера са Мария Агреста, Вероника Симеони, Андреа Каре, Даниел Стефанов, Мария Радоева, Яско Сато, Прити Йенде, Кристина Баджо и други.

В момента Райна Кабаиванска е президент на журито на престижния оперен конкурс в Сардзана Сред победителите в конкурса, които ще имат възможността да участват в специално подготвен оперен спектакъл, е Даниел Стефанов, който ще изпълни главната баритонова роля в “Любовен еликсир” на Доницети. По време на майсторския клас, в който победителите подготвят ролите си, Даниел Стефанов постига и втори успех – забелязан от мениджъра на Хуан Диего Флорес, той е поканен за прослушване в Милано.



Право на участие в майсторския клас на Райна Кабаиванска в Нов български университет имат певци до 32-годишна възраст, с музикално образование. За конкурсното прослушване кандидатите подготвят репертоар от пет арии. Прослушването се провежда лично от Райна Кабаиванска, която избира десет активни участници. Възможно е и допълнителен прием на слушатели. На разположение на участниците са пианисти-корепетитори и преподавател по италиански език. На участниците показали особено високи постижения по време на майсторския клас и галаконцерта се присъждат стипендии от фонд “Райна Кабаиванска”. Майсторският клас е открит за публика.

Подробна информация за майсторския клас се публикува на Официалния уебсайт на Райна Кабаиванска – www.rainakabaivanska.net, от който кандидатите могат да се регистрират онлайн.

Веселина Василева





Стихове от Екатерина Григорова

Една двойка рибари дебне трендафилите
Откъсва от джанките
Оглежда се за нарушители и накрая въздухът
Ги превръща в риби
Те виждат тогава кожата си да свети
И да се подува и
Двамата се окръгляват като стават плоски
Вече прегръдките им стават само за раздяла
Затова се закачат с устни

05/ 12



Марк Шагал (худ.)

Кое ме кара да обичам къщите и женските гласове?
Същото, което ми даде от любов.
Кое ме кара да се смилявам над синоптиците и
Историческите промоции?
Същото, което обели в мен историята.
Кое ме лъже да съм отвратителна, докато съм
Добра, и да пея в триумфа на собствената си лакома смърт,
Без вяра в изпреварването на живота, вече без вяра, че животът
Днес е предстоял, че злочестието ми носи добър печат, извън този на
Господ и страхът ми е шеметен банализиращ миксер
С вяра без вяра –
Същото отрицание, което ме издига в собствените ми очи,
Предупреждава за болката от високото падане
Чията пряка цел е оглеждането.

05/ 12